

Punto de distribución de raciones de alimentos de UNRWA en el campamento de La Playa, Gaza, 1989 © Archivo UNRWA / Munir Nasr.

Punt de distribució de raciones d'aliments de l'UNRWA al campament de la Platja, Gaza, 1989 © Arxiu UNRWA / Munir Nasr.

Más de 5 millones de razones

Més de 5 milions de raons

Se considera que una persona tiene estatus de refugiada de Palestina a aquélla (y sus descendientes) cuyo lugar de residencia era Palestina entre el 1 de junio de 1946 y el 15 de mayo de 1948, y que perdió su hogar y medios de vida como resultado de la guerra árabe – israelí de 1948. Desde entonces, ha pasado a constituir el grupo de población que durante más tiempo ha permanecido en el exilio, más de 5 millones de personas durante más de 65 años, aproximadamente un tercio de la población refugiada del mundo.

Es considera que una persona (i els seus descendents) té estatus de refugiada de Palestina quan el seu lloc de residència era Palestina entre l'1 de juny de 1946 i el 15 de maig de 1948 i va perdre la seua llar i mitjans de vida com a resultat de la guerra araboisraeliana de 1948. Des de llavors, ha passat a constituir el grup de població que durant més temps ha restat en l'exili, més de 5 milions de persones durant més de 65 anys, aproximadament un terç de la població refugiada del món.

Esta exposición refleja uno de los casos más prolongados de desplazamiento forzado, una historia llena de adversidad, resiliencia y dignidad, visibilizando la vulneración y la protección de Derechos Humanos sufridas durante décadas.

Aquesta exposició reflecteix un dels casos més prolongats de desplaçament forçat, una història plena d'adversitat, resiliència i dignitat, visibilitzant la vulneració i la protecció de Drets Humans patides durant dècades.

Desde su creación en 1949, la misión de UNRWA (Agencia de Naciones Unidas para los Refugiados de Palestina en Oriente Próximo) es proporcionar asistencia y protección a la población refugiada palestina que vive en campamentos de refugiados, zonas rurales y ciudades en Jordania, Líbano, Siria y el territorio Palestino ocupado (la franja de Gaza y Cisjordania) en espera de una solución pacífica y duradera.

Des de la seua creació en 1949, la missió de l'UNRWA (Agència de Nacions Unides per als Refugiats de Palestina al Pròxim Orient) és proporcionar assistència i protecció a la població refugiada palestina que viu en zones rurals, campaments de refugiats i ciutats a Jordània, Líban, Síria i el territori Palestí ocupat (la franja de Gaza i Cisjordània) tot esperant una solució pacífica i duradora.

El Pueblo Al-Faluja en evacuación. 1949 © Archivo de Naciones Unidas / Fotógrafo desconocido.

Niños en el campamento de Khan Younis, en Gaza. Las tiendas de campaña en este campamento acababan de ser reemplazadas por casas de cemento. 1955 © Archivo UNRWA/Jack Madvo.

Xiquets al campament de Khan Younis, a Gaza. Les tendes de campanya en aquest campament acaben de ser reemplaçades per cases de ciment. 1955. © Arxiu UNRWA / Jack Madvo.

Una aproximación histórica al conflicto palestino – israelí (I)

Una aproximació històrica al conflicte palestí – israelià (I)

Desde abril de 1948 más de 700.000 palestinos y palestinas sufrieron el desplazamiento como consecuencia de la guerra árabe-israelí. Desde entonces los palestinos conmemoran la Nakba, término árabe que significa “catástrofe” utilizado para designar al éxodo masivo de palestinos a otros países vecinos (Jordania, Siria y Líbano, principalmente) o a otras ciudades o poblaciones ubicadas en lo que hoy conocemos como territorio Palestino ocupado (Cisjordania y la franja de Gaza), perdiendo sus hogares y sus medios de vida. Estas personas y sus descendientes pasaron a ser personas refugiadas de Palestina.

Des d'abril de 1948, més de 700.000 palestins i palestines, van patir el desplaçament com a conseqüència de la guerra araboisraeliana. Des de llavors, els palestins commemoren la Nakba, terme àrab que significa “catàstrofe” utilitzat per a designar l'èxode massiu palestí a altres països veïns (principalment Jordània, Síria i Líban) i altres ciutats o poblacions situades en el que hui coneixem com a territori Palestí ocupat (Cisjordània i la franja de Gaza), perdent les seues llars i els seus mitjans de vida. Aquestes persones i els seus descendents van passar a ser persones refugiades de Palestina.

UNRWA comienza sus operaciones en mayo de 1950. Su prioridad fue la distribución de alimentos, que incluían artículos básicos como harina, arroz, queso y jabón, así como ofrecer cobijo a la población refugiada que en un primer momento se alojaba en tiendas de campaña en los campos de refugiados y que posteriormente fueron reemplazadas por albergues prefabricados o viviendas de bloques de hormigón.

L'UNRWA comença les seues operacions al maig de 1950. La seu prioritat va ser la distribució d'aliments, que incloïen articles bàsics com farina, arròs, formatge i sabó, així com oferir abric a la població refugiada, que en un primer moment s'allotjava en tendes de campanya als camps de refugiats, i que posteriorment van ser reemplaçades per albergs prefabricats o habitatges de blocs de formigó.

Una chica joven en el Puente de Allenby, a 8 km de Jericó y 43 kilómetros de Jerusalén. Muchos refugiados palestinos huyeron por segunda vez después de las hostilidades de 1967 © © Archivo UNRWA / George Nehmeh.
Una xica jove al Pont Allenby, a 8 km de Jericó i 43 quilòmetres de Jerusalem. Molts refugiats palestins van fugir per segona vegada després de les hostilitats de 1967 © George Nehmeh / Arxiu UNRWA.

Una aproximación histórica al conflicto palestino – israelí (II)

Una aproximació històrica al conflicte palestí – israelià (II)

En junio del 1967 tiene lugar una nueva guerra árabe-israelí que desplaza a 350.000 personas, más de 100.000 desplazadas por segunda vez. En respuesta, UNRWA establece 10 nuevos campos de refugiados. Desde entonces, Cisjordania y la franja de Gaza se encuentran bajo un régimen jurídico de ocupación militar por parte de Israel, incumpliendo el Derecho Internacional Humanitario. Las operaciones militares israelíes en el sur del Líbano en 1978 vuelven a provocar el desplazamiento forzoso de unos 67.000 refugiados palestinos. En 1980, el número total de refugiados palestinos sobrepasó los dos millones.

Al juny del 1967, té lloc una nova guerra araboisraeliana que desplaça a 350.000 persones, més de 100.000 desplaçades per segona vegada. En resposta, l'UNRWA va establir 10 nous camps de refugiats. Des de llavors, Cisjordània i la franja de Gaza es troben sota un règim jurídic d'ocupació militar per part d'Israel, incomplint el Dret Internacional Humanitari. Les operacions militars israelianes en el sud del Líban en 1978 tornen a provocar el desplaçament forçós d'uns 67.000 refugiats palestins. En 1980, el nombre total de refugiats palestins va sobrepassar els dos milions.

En diciembre de 1987 comienza la primera Intifada (o “guerra de las piedras”), el levantamiento de la población palestina contra la ocupación israelí que se extenderá hasta 1993. La Conferencia de Madrid celebrada en octubre de 1991 inicia el Proceso de Paz en Oriente Medio. En septiembre de 1993 se firman los Acuerdos de Oslo a raíz de los cuales se divide territorio Palestino ocupado en tres áreas de control y nace la Autoridad Nacional Palestina. En septiembre del año 2000 comienza la segunda Intifada que se extiende hasta 2005. UNRWA lanza entonces un amplio programa de asistencia para los refugiados afectados por el conflicto, el bloqueo y el deterioro de la situación económica.

Al desembre de 1987 comença la primera Intifada o “guerra de les pedres”, on la població palestina es va aixecar contra l'ocupació israeliana de Gaza i Cisjordània i que es va estendre fins a 1993. La Conferència de Madrid celebrada a l'octubre de 1991 inicia el Procés de Pau a Orient Mitjà. Al setembre de 1993 se signen els Acords d'Oslo, on s'estableix la divisió del territori Palestí ocupat en tres àrees de control administratiu i de seguretat. Fruit d'aquests acords naix l'Autoritat Nacional Palestina. Al setembre de l'any 2000 comença la segona Intifada que s'estén fins a l'any 2005. L'UNRWA lança llavors un ampli programa d'assistència d'emergència per als refugiats afectats pel conflicte, el bloqueig i el deteriorament de la situació econòmica.

Vista del Muro en Qalqilya, Cisjordania, 2003. © Archivo UNRWA / J. C. Tordai.

El Derecho a la Alimentación

El dret a l'alimentació

Un 41% de la población en territorio Palestino ocupado padece inseguridad alimentaria debido, principalmente, a la ocupación y el bloqueo, que restringen el movimiento de bienes y personas dentro del territorio, a lo que hay que sumar el alza de los precios y el creciente desempleo. El Muro y los más de 490 obstáculos físicos (17% checkpoints) dificultan la libre circulación en Cisjordania. El acceso a Gaza al exterior está restringido por dos cruces fronterizos controlados por Israel y por Egipto. Tras la ofensiva militar israelí sobre la franja de 2014, se calcula que el 72% de la población palestina de Gaza padece inseguridad alimentaria y el 80% depende de la ayuda humanitaria.

Un 41% de la població en territori Palestí ocupat pateix inseguretat alimentària, principalment a causa de l'ocupació i el bloqueig que restringeixen el moviment de béns i persones dins del territori, al que cal sumar, l'alça dels preus i la creixent desocupació. D'una banda, el Mur i els més de 490 obstacles físics (17% checkpoints) dificulten la lliure circulació a Cisjordània. Per altra banda, l'accés a Gaza a l'exterior està restringit per dos encreuaments fronterers controlats per Israel i per Egipte. Després de l'ofensiva militar israeliana sobre la franja de 2014, es calcula que el 72% de la població palestina de Gaza pateix inseguretat alimentària i el 80% depèn de l'ajuda humanitària.

Israel comienza la construcción del Muro en 2002, que separa a numerosas familias de sus comunidades, familiares y sus tierras de cultivo, para cuyo acceso tienen que solicitar permisos, muy difíciles de conseguir. La ocupación efectiva de la franja de Gaza por Israel a través del control del espacio aéreo, marítimo y terrestre, y el bloqueo socioeconómico tiene enormes repercusiones económicas y sociales. En el año 2000, unas 80.000 personas necesitaban ayuda alimentaria de UNRWA. En la actualidad UNRWA distribuye alimentos a 876.000 personas.

Israel comença la construcció del Mur en 2002, que separa a nombroses famílies de les seues comunitats, familiars i de les seues terres de cultiu ja que els permisos per poder accedir són molt difícils d'aconseguir. Israel va donar pas a una ocupació efectiva a través del control de l'espai aeri, marítim i terrestre, a més d'un bloqueig socioeconòmic, causant enormes repercussions econòmiques i socials. L'any 2000 unes 80.000 personnes necessitaven ajuda alimentària de l'UNRWA. En l'actualitat l'UNRWA distribueix aliments a 876.000 personnes.

Clinica móvil UNRWA , Cisjordania. 2011 © Archivo UNRWA / Maya Levin.
Clínica mòbil UNRWA, Cisjordània. 2011 © Arxiu UNRWA / Maya Levin.

El derecho a la salud y el derecho a una vida digna

El dret a la salut i el dret a una vida digna

En los últimos años, Israel ha lanzado tres operaciones militares a gran escala en la franja de Gaza: Plomo Fundido (2008, 22 días de duración), donde mueren 1.387 palestinos, 773 de ellos civiles; Pilar Defensivo (2012, 8 días), donde hubo alrededor de 160 muertos como resultado de los ataques israelíes y se lanzaron cohetes desde Gaza contra áreas civiles israelíes; y Margen Protector (2014, 50 días), la mayor destrucción de hogares, medios de vida e infraestructuras civiles desde el inicio de la ocupación militar en 1967. Más de 11.000 personas resultaron heridas (incluyendo 3.400 niños y niñas) y 2.250 perdieron la vida (1.500 civiles). En el lado israelí se registraron 71 muertos (5 civiles) y una docena de civiles heridos.

En els últims anys, Israel ha llançat tres operacions militars a gran escala en la franja de Gaza: Plom Fos (2008, 22 dies de durada) on moren 1.387 palestins, 773 d'ells civils. L'operació Pilar Defensiu (2012, 8 dies) on va haver-hi al voltant de 160 morts com a resultat dels atacs israelians i on es van llançar coets des de Gaza contra àrees civils israelianes. I per últim, Marge Protector (2014, 50 dies) on es va produir la destrucció més gran de llars, mitjans de vida i infraestructures civils des de l'inici de l'ocupació militar en 1967. Més d'11.000 persones van resultar ferides (inclosos 3.400 xiquets i xiquetes) i 2.250 palestins van perdre la vida (1.500 civils). En el bàndol israelià es van registrar 71 morts (5 civils) i una dotzena de civils ferits.

La provisión de servicios de salud se ha ido adaptando para superar las limitaciones en el acceso y la calidad. Desde la segunda intifada equipos de salud móviles de UNRWA operan en Cisjordania para facilitar el acceso a servicios de atención primaria y de salud sexual y reproductiva a las áreas afectadas por los cierres, controles y el Muro. Las amenazas a la seguridad, la violencia y sus consecuencias inciden en la salud mental de las personas y el tejido social. En 2001, UNRWA estableció un programa de apoyo psicológico dirigido a la población refugiada, en particular niños y niñas, para apoyarles en la superación del trauma de la violencia. El 51% de los menores y el 31% de la población adulta de la franja de Gaza sufre estrés post-traumático tras Margen Protector.

La provisió de serveis de salut a la població palestina s'ha anat adaptant per a superar les limitacions en l'accés i la qualitat. Durant la segona intifada i fins hui, equips de salut mòbils de l'UNRWA, operen a Cisjordània per a facilitar l'accés continuat als serveis d'atenció primària i salut sexual i reproductiva en les àrees afectades pels tancaments, els controls i el Mur. Les amenaces a la seguretat, la violència i les seues conseqüències incideixen en la salut mental de les persones i el teixit social. En 2001, l'UNRWA va establir un programa de suport psicològic dirigit a la població refugiada, en particular xiquets i xiquetes, per a recolzar-los en la superació del trauma de la violència. El 51% dels menors i el 31% de la població adulta de la franja de Gaza pateix estrés post-traumàtic després de l'operació Marge Protector.

La población de Gaza busca refugio en las escuelas de la UNRWA durante la operación militar "Margen Protector". 2014 © Archivo UNRWA / Shareef Sarhan.

La població de Gaza busca refugi en les escoles de la UNRWA durant l'operació militar "Marge Protector". 2014 © Arxiu UNRWA / Shareef Sarhan.

El derecho a la vivienda

El dret a l'habitatge

Existen 58 campos de refugiados de Palestina en Jordania, Líbano, Siria, Cisjordania y la franja de Gaza gestionados por UNRWA, donde viven 1.6 millones de personas refugiadas. Se estima que el 40% de las población refugiada que vive en la franja de Gaza lo hace en uno de estos campos.

Existeixen 58 camps de refugiats de Palestina a Jordània, Líban, Síria i territori Palestí ocupat (Cisjordània i la franja de Gaza) gestionats per l'UNRWA, on viuen 1,6 milions de persones refugiades. S'estima que el 40% de les persones refugiades que viuen en la franja de Gaza ho fan en un d'aquests camps.

Las tres operaciones militares israelíes sobre la franja de Gaza, la violencia ejercida por el ejército y los colonos en Cisjordania, el aumento de la construcción de asentamientos ilegales y las demoliciones de viviendas y estructuras para la generación de ingresos incrementan el desplazamiento forzoso de población y la pérdida de sus hogares. Esto hace aumentar la dependencia de la ayuda humanitaria de las familias.

Les tres operacions militars israelianes sobre la franja de Gaza, la violència exercida per l'exèrcit i els colons israelians a Cisjordània, l'augment de la construcció d'assentaments il·legals de colons i les demolicions d'habitacions i d'estructures per a la generació d'ingressos, han incrementat el desplaçament forçós de població i la pèrdua de les seues llars. Açò augmenta considerablement la dependència de l'ajuda humanitària de les famílies.

Con una extensión de 365 km², en Gaza viven 1.8 millones de personas, 1.2 de ellas refugiadas. Su densidad de población es 5.000 hab./km², una de las más altas del mundo. Durante la ofensiva militar israelí Margen Protector (2014), 500.000 personas se desplazaron a diferentes lugares de la franja, muchas de ellas a las 81 escuelas habilitadas por UNRWA como refugio. Unas 157.000 casas de personas refugiadas sufrieron daños durante la ofensiva, quedando más de 12.500 de ellas totalmente destruidas. Durante ese mismo año fueron demolidas 591 propiedades pertenecientes a población palestina en Cisjordania, principalmente en Área C y Jerusalén Este, que provocaron el desplazamiento de 1.177 personas.

Amb una extensió de 365 km², en la franja de Gaza viuen 1,8 milions de persones, 1,2 d'elles refugiades. La seua densitat de població és de 5.000 hab./km², una de les més altes del món. Durant l'ofensiva militar israeliana Marge Protector (2014), 500.000 persones es van desplaçar a diferents llocs de la franja, moltes d'elles a les 81 escoles habilitades per l'UNRWA com a refugi. Unes 157.000 cases de persones refugiades van patir danys durant l'ofensiva, més de 12.500 d'elles van ser totalment destruïdes.

Durant aquest any van ser demolides 591 propietats pertanyents a població palestina a Cisjordània, principalment en l'àrea C i Jerusalem Est, que van suposar el desplaçament de 1.177 persones.

Niños y niñas dirigiéndose a la escuela en Gaza. 2012 © Archivo UNRWA / Shareef Sarhan.
Xiquets i xiquetes que es dirigien a l'escola a Gaza. 2012 © Arxiu UNRWA / Shareef Sarhan.

El derecho a la educación

El dret a l'educació

Las operaciones militares israelíes y las agresiones de los colonos se producen durante el horario escolar y en algunos casos hieren directamente a niños y niñas. El Muro obliga a unas 60 comunidades palestinas, en las que viven 190.000 personas, a tomar rutas entre dos y cinco veces más largas para acceder a servicios básicos como escuelas u hospitales.

Les operacions militars israelianes i les agressions dels colons es produeixen durant l'horari escolar i en alguns casos fereixen directament a xiquets i xiquetes. El Mur obliga a unes 60 comunitats palestines, on viuen 190.000 persones, a prendre rutes entre dues i cinc vegades més llargues per a accedir a serveis bàsics com escoles o hospitals.

En la franja de Gaza, el 50% de la población tiene menos de 18 años. Debido al bloqueo y a los efectos de las ofensivas, se estima que se necesitan unas 250 escuelas nuevas. Para paliar esta falta, el 80% de las escuelas gubernamentales y el 93% de las de UNRWA hacen turnos dobles. En Cisjordania, las consecuencias de la ocupación afecta a 39 escuelas, según la OCHA en agosto del 2013, construidas en la zona C y que están amenazadas de demolición.

En la franja de Gaza, el 50% de la població té menys de 18 anys. A causa del bloqueig i els efectes de les ofensives, s'estima que es necessiten unes 250 escoles noves. Per a pal·liar la falta de centres escolars, el 80% de les escoles governamentals i el 93% de les de l'UNRWA fan torns dobles. En el cas de Cisjordània, les conseqüències de l'ocupació afecten a 39 escoles, segons l'OCHA a l'agost de 2013, construïdes en la zona C i que estan amenaçades de demolició.

Las escuelas de UNRWA integran los derechos humanos en el currículum educativo para promover la no violencia y la tolerancia a través de herramientas de comunicación y resolución no violenta de conflictos. Además, UNRWA trabaja para estrechar la brecha de género a la que históricamente se han enfrentado las mujeres y las niñas con la evidencia de que la igualdad de género permite avanzar en el desarrollo y la paz.

Les escoles de l'UNRWA integren els drets humans en el currículum educatiu que imparteixen, com a part de l'esforç de l'Agència per promoure la no-violència i la tolerància a través d'eines de comunicació i resolució no violenta de conflictes. A més, l'UNRWA treballa per a minimitzar la breixa de gènere a la que històricament s'han confrontat les dones i les xiquetes, amb l'evidència cada vegada més palesa, que la igualtat de gènere permet avançar en el desenvolupament i la pau.

Pescadores de Rafah, Gaza, 2009 © Archivo UNRWA / J. C. Tordai.
Pescadors de Rafah, Gaza, 2009 © Arxiu UNRWA / J. C. Tordai.

El derecho al empleo

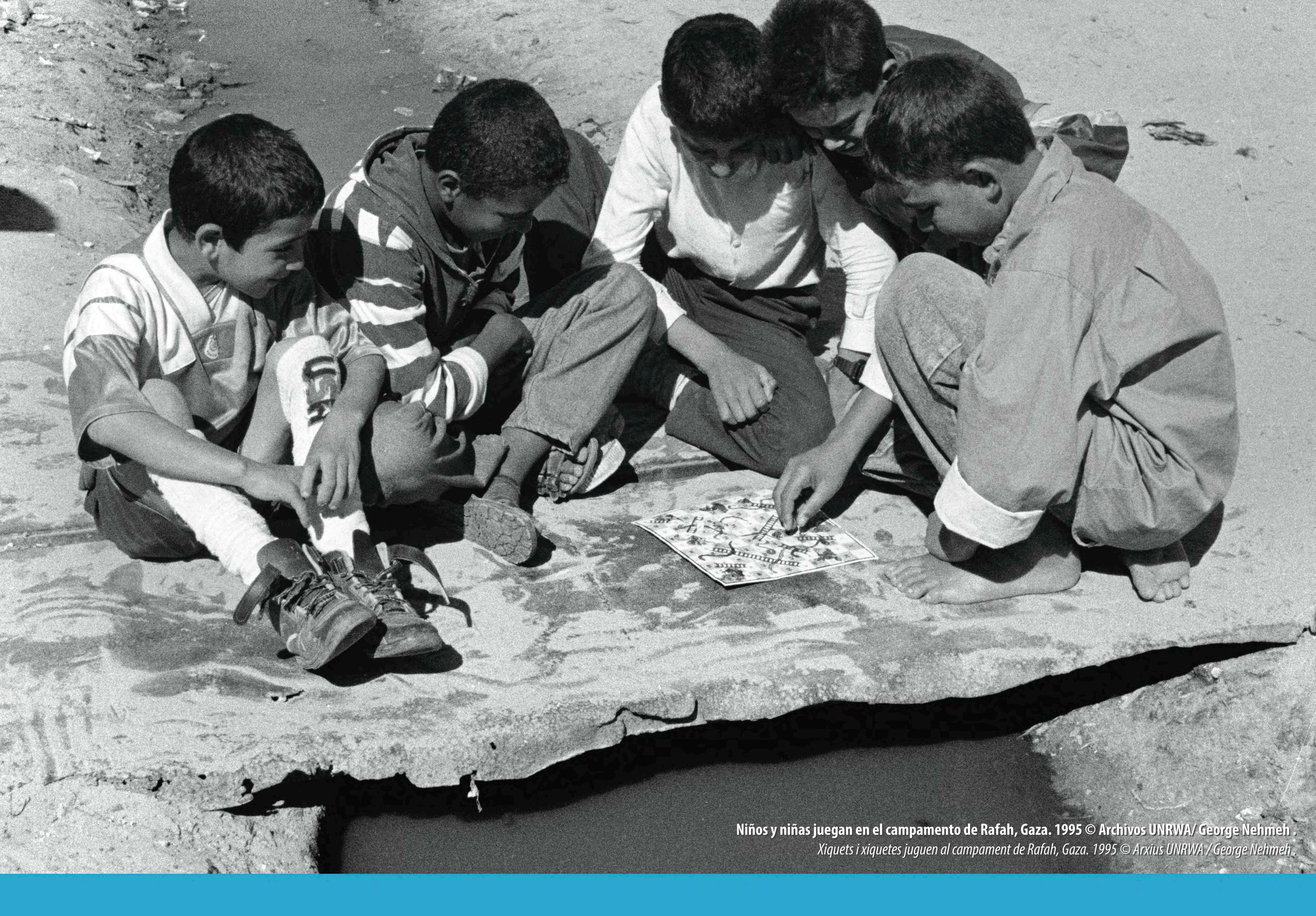
El dret a l'ocupació

Las restricciones a la exportación de bienes de Gaza a Israel y Cisjordania, así como a las limitaciones de acceso a las aguas territoriales para la pesca (6 millas náuticas frente a las 20 pactadas en los Acuerdos de Oslo) y a las tierras de cultivo (sin acceso al 35% de la tierra cultivable en Gaza) impide el desarrollo económico, desincentiva la inversión y perpetúa los altos niveles de desempleo, inseguridad alimentaria y dependencia de la ayuda. El 25,8% de la población palestina vive en absoluta pobreza (17,8% en Cisjordania y 38,8% en Gaza) y la tasa de desempleo asciende al 31%, siendo preocupante entre la población de Gaza (41%) y su población joven entre 15 y 29 años (67%), una de las más altas de mundo.

Les restriccions a l'exportació de béns de Gaza a Israel i Cisjordània, així com les limitacions d'accés a les aigües territorials per a la pesca (6 milles nàutiques enfront les 20 pactades als Acords d'Oslo) i a les terres de cultiu (sense accés al 35% de la terra cultivable a Gaza) impedeix el desenvolupament econòmic, desincentiva la inversió i perpetua els alts nivells de desocupació, inseguretat alimentària i dependència de l'ajuda. El 25,8% de la població palestina viu en l'absoluta pobresa (17,8% a Cisjordània i 38,8% a Gaza) i la taxa de desocupació ascendeix al 31%, sent particularment preocupant la desocupació entre la població de Gaza (41%) i la seua població jove entre 15 i 29 anys (67%), una de les més altes de món.

La participación de las mujeres en el ámbito laboral es del 19.4% frente al 71,5% de los hombres. Aunque se relega a las mujeres al espacio doméstico y a los hombres al trabajo asalariado, el alto número de hombres fallecidos, heridos o en prisión ha hecho que las mujeres tengan un papel relevante como proveedoras, trabajando muchas veces en el sector informal. Su rol de cuidadoras es fundamental para la resiliencia de la población palestina, sintiéndose a veces sobrepasadas por las responsabilidades y deprimidas por pérdidas repentinas de familiares o de sus hogares.

La participació de les dones en l'àmbit laboral és del 19,4% enfront del 71,5% dels homes. Encara que es relega a les dones a l'espai domèstic i als homes al treball assalariat fóra de la llar, l'alt nombre d'homes morts, ferits o a la presó, ha fet que les dones tinguen un paper més rellevant com a proveïdores, treballant moltes vegades en el sector informal. El seu rol de cuidadores és fonamental per a la resiliència de la població palestina, sentint-se de vegades sobrepassades per les responsabilitats i deprimides per pèrdues sobtades de familiars o de les seues llars derruïdes.

Niños y niñas juegan en el campamento de Rafah, Gaza. 1995 © Archivos UNRWA / George Nehme .
Xiquets i xiquetes juguen al campament de Rafah, Gaza. 1995 © Arxius UNRWA / George Nehme .

El derecho al agua

El dret a l'aigua

Según la Organización Mundial de la Salud, el consumo medio de agua recomendado por persona al día es de 100 litros. En la franja de Gaza el consumo es de 90 litros por p/día y en 492 comunidades de Cisjordania es de 60 litros. Sólo el 53% de hogares de territorio Palestino ocupado están conectados a la red de alcantarillado y saneamiento. El acuífero de Gaza está contaminado y no cumple con los estándares internacionales establecidos para el agua de consumo humano. Es probable que en el año 2020 el daño en el acuífero sea irreversible.

Segons l'Organització Mundial de la Salut, el consum mitjà d'aigua recomanat per persona al dia és de 100 litres. En la franja de Gaza el consum és de 90 litres per p/dia i en 492 comunitats de Cisjordània és de 60 litres. Només el 53% de llars de territori Palestí ocupat estan connectades a la xarxa de clavegueres i sanejament. L'aqüífer de Gaza està contaminat i no compleix amb els estàndards internacionals establerts per a l'aigua de consum humà. És probable que l'any 2020 el dany en l'aqüífer siga irreversible.

El bloqueo a la entrada de materiales de repuesto y los continuos cortes eléctricos ha impedido la construcción o re-construcción de infraestructuras de agua y saneamiento, y la rehabilitación o el reemplazo de las piezas. Esto incide en el nivel de salubridad del agua que puede provocar enfermedades. A diario más de 90.000 metros cúbicos de aguas residuales sin tratar o parcialmente tratadas son vertidas al Mediterráneo.

El bloqueig a l'entrada de materials de recanvi i els continus talls elèctrics ha impedit la construcció o reconstrucció d'infraestructures d'aigua i sanejament, i la rehabilitació o el reemplaçament de les peces defectuosos. Açò provoca una gran falta d'higiene que provoca malalties per la falta de salubritat. Diàriament més de 90.000 metres cúbics d'aigües residuals sense tractar o parcialment tractades són abocades al Mediterrani.

En Siria, UNRWA proporciona agua potable y tabletas de purificación de agua a población refugiada de Palestina de Damasco, otras ciudades y zonas rurales. UNRWA ha empezado a detectar casos de fiebre tifoidea por el consumo de agua no potable y en malas condiciones.

A Síria, l'UNRWA proporciona aigua potable i tabletes de purificació d'aigua a la població refugiada de Palestina en Damasc, altres ciutats i zones rurals. L'UNRWA ha començat a detectar casos de febre tifoïdal pel consum d'aigua no potable i en males condicions.

Yarmouk, Syria. 2014. © Archivo UNRWA / Fotógrafo desconocido.
Yarmouk, Syria. 2014. © Arxiu UNRWA / Fotògraf desconegut.

La población refugiada de Palestina en Siria

La població refugiada de Palestina a Síria

La población refugiada de Palestina en Siria asciende a más de 560.000 personas. En este país, UNRWA gestiona 9 campos de refugiados donde viven casi 180.000 personas además población siria. El más conocido de ellos es Yarmouk, en Damasco.

La població refugiada de Palestina a Síria ascendeix a més de 560.000 persones. En aquest país, l'UNRWA gestiona 9 camps de refugiats on viuen quasi 180.000 persones a més de població siriana. El més conegut d'ells és Yarmouk, a Damasc.

En marzo de 2011 las manifestaciones pacíficas populares en Siria desataron un violento conflicto que entra en su quinto año. El precio de los alimentos ha aumentado un 88% y el 30% de la población está en situación de pobreza extrema. Del total de 22 millones de habitantes sirios, 4 millones están refugiados en otros países, 7.6 millones son desplazados internos y 12 millones necesitan ayuda humanitaria.

Al març de 2011 les manifestacions pacífiques populars a Síria van deslligar un violent conflicte que entra en el seu cinqué any. El preu dels aliments ha augmentat un 88% i el 30% de la població està en situació de pobresa extrema. Del total de 22 milions d'habitants sirians, 4 milions estan refugiats en altres països, 7,6 milions són desplaçats interns i 12 milions necessiten ajuda humanitària.

Esta crisis también afecta a los refugiados palestinos, la mayoría desplazados internos dentro de Siria y nuevamente refugiados en Líbano, Jordania y otros países. 460.000 refugiados de Palestina en Siria dependen de la ayuda humanitaria que UNRWA provee en forma de alimentos, refugio, combustible, asistencia médica y ayuda en metálico para alquiler y compra de otros bienes. Entre julio de 2013 y enero de 2014 UNRWA no tuvo acceso humanitario a Yarmouk. Muchas personas murieron de inanición. Entonces, cuando UNRWA pudo entrar a Yarmouk, distribuyó ayuda y tomó esta foto. Desde la entrada del Estado Islámico en el campo en abril de 2014, UNRWA no ha vuelto a poder distribuir ayuda.

Aquesta crisi també afecta als refugiats palestins, la majoria convertits en desplaçats interns dins de Síria i novament refugiats a Líban, Jordània i altres països. Hui en dia, 460.000 refugiats de Palestina a Síria són totalment dependents de l'ajuda humanitària que l'UNRWA proveeix en forma d'aliments, refugi, combustible, assistència mèdica i ajuda en metàl·lic per a lloguer i compra d'altres béns bàsics. Entre juliol de 2013 i gener de 2014 l'UNRWA no va tenir accés humanitari a Yarmouk. Moltes persones van morir d'inanició. Després d'aquests sis mesos, l'UNRWA va poder entrar a Yarmouk per distribuir ajuda i va prendre aquesta foto. Des de l'entrada de l'Estat Islàmic en el camp a l'abril de 2014, l'UNRWA no ha tornat a poder distribuir ajuda.